

Parochie St. Franciscus van Assisië
Localie St. Pancratiuskerk

PANCRATIUSCONTACT HAAKSBERGEN

Jaargang 15, nr. 379 – 17 juli 2016.

Alle informatie is altijd onder voorbehoud!

Inleiding / overweging

Pastoraal jaarthema Lourdes, 2016: “Barmhartig als de Vader” (2)

De zeven geestelijke werken van barmhartigheid

1. ‘De dwalenden terechtwijzen.’ Dit werk klinkt op het eerste gehoor niet zo barmhartig. Toch is het goed als we elkaar tot de ontdekking laten komen dat we heel vaak niet in de nabijheid van God zijn. We volgen vaak eigen wegen en ideeën die schadelijk zijn voor anderen en voor onszelf. Wat is het dan barmhartig om elkaar, in alle nederigheid, terug te brengen in de nabijheid van God. 2. ‘De onwetenden onderrichten.’ Bij onwetenden moeten we niet denken aan domme mensen, die door mensen die alles al weten worden verteld hoe het leven in elkaar zit. Onderrichten is altijd samen op zoek gaan naar wijsheid. Onderrichten is samen de weg zoeken die God ons wijst.

Onderrichten is samen aan de voeten van Jezus gaan zitten en luisteren naar wat Hij zegt. 3. ‘De twijfelenden goede raad geven.’ Twijfel hoort bij het leven en ook bij geloven. Het kan zomaar in je leven opduiken, in lichtere en in zwaardere vorm. Het is bemoedigend om in de Bijbel te lezen dat het veel voorkomt. Het is voor Jezus geen belemmering om zijn leerlingen de wereld in te zenden. Maar twijfel wordt niet aangeprezen, want het is ook lastig. Mag dan de goede raad klinken: zoek je zekerheid bij God. 4. ‘De bedroefden troosten.’ Wat kan er veel leed, verdriet en bezorgdheid zijn in het leven. Op zulke momenten hebben mensen geen behoefte aan advies en goede raad. Als we iemand die bedroefd is willen troosten, dan is het belangrijkste wat we kunnen doen: er zijn, luisteren, zwijgen, meevoelen. En daarin de ander iets laten proeven van de bewogen barmhartigheid van God. 5. ‘De lastigen geduldig verdragen.’ Als je wilt groeien in het verdragen van lastige personen, kom je bij de liefde uit. Want de liefde is gericht op de ander en niet op jezelf. Liefde is geduld hebben met de ander die het jou niet altijd gemakkelijk maakt. Liefde zoekt het goede voor de ander, die niet altijd het beste bij jou bovenhaalt. Deze liefde leren we bij Jezus. 6. ‘Vergeven, wie ons beledigen.’ In het gebed dat Jezus ons leert, het Onze Vader, speelt vergeving een grote rol. Er is een relatie tussen vergeving ontvangen van God en vergeving geven aan de ander. Want als we zoveel genade van God ontvangen, dan is het wezenlijk dat we ook anderen het licht van Gods genade gunnen. Het is niet altijd makkelijk en het kan ook tijd kosten om tot vergeving te komen. Maar die vergeving is pas echt genade als we er samen met anderen van kunnen genieten. 7. ‘Tot God bidden voor levenden en doden.’ Vaak zien we bidden en werken als verschillende zaken. Maar bidden voor anderen is een werk van barmhartigheid. Op de laatste avond van zijn leven heeft Jezus heel intens voor zijn leerlingen en ook voor ons gebeden. Paulus roept ons op om zo ook voor elkaar te bidden. Om God te vragen wat die ander nodig heeft: bescherming, rust, genezing, hulp, troost, hoop en liefde. Als we zo kunnen bidden, zijn we in ons hart met elkaar verbonden.

Teksten: drs. Ellen Kleinpenning, pastorale directie NLZ-bedevaarten; bron: ‘De werken van barmhartigheid’.
In Pancratiuscontact nr. 378 waren de zeven lichamelijke werken van barmhartigheid te lezen.

Dopen

In de St. Pancratiuskerk zijn de eerstvolgende kinderdoopvieringen op 7 augustus, 4 september, 6 november en 4 december.

Parochianen die hun kindje willen laten dopen dienen zich te melden bij het Centraal Secretariaat van de parochie Sint Franciscus van Assisië / Boekelo - Buurse - Haaksbergen in het Alphons Ariënhuis aan de Sonderestraat 55 in Haaksbergen; ☎: 053 – 574 39 29.

Het Centraal Secretariaat is 's maandags tot en met donderdags van 09.00 tot 12.00 uur geopend, maar van 18 juli tot en met 19 augustus alleen op de maandag- en de donderdagmorgen.

VIERINGEN in de St. Pancratiuskerk tot en met 31 juli

- ▶▶ **Zondag 24 juli: Zeventiende zondag door het kerkelijk jaar; H. Christina de Wonderbare; maagd en mystica; H. Christina van Bolsena, martelares; Heilig Jaar van de Barmhartigheid.** Biebel in de Twentse sproake – Lc. 11, 1: Hee was 'n moal wereargens an 't bidden. Too Hee der met kloar was, zea enen van ziene leerlingen teagen Um: ‘Meister, leer ons bidden, net zoas Johannes 't ziene leerlingen ok doan hef.’
- ⇒ **09.30 uur: Eucharistieviering** met medewerking van het Pancratius vakantiekoor. De celebrant is pastoor A. Monninkhof; de lectrice is mevrouw G. te Lintelo; de acoliet is Marieke Wildenburg; de koster is de heer S. te Bogt. Kleur: groen.
 - **Jaargedachtenis** van Marie Damveld – ter Huurne; van Ben Ovebeeke. ✓
 - **Gebedsintenties:** Tonni Vogelsang; overleden familie Overbeeke – Beusink; voor een samenleving van medemenselijkheid, solidariteit, verdraagzaamheid en vrede; de zieken mét hun naasten, de eenzamen en allen die onder zorgen gebukt gaan; voor acceptatie van de toekomst; alle gebeden die staan geschreven in het gastenboek van de Mariakapel. ✓
- ➔➔ **Na afloop** van deze viering is er gelegenheid om 'n kop koffie of thee te drinken in de Pancratiuszaal.

- ▶▶ **Zondag 31 juli: Achttiende zondag door het kerkelijk jaar; H. Ignatius van Loyola; priester en stichter; H. Justinus de Jacobis; H. Germaan; Heilig Jaar van de Barmhartigheid.**
Biebel in de Twentse sproake – Lc. 12, 13: *En enen oet de mennigte zea teagen Um: 'Meister, zeg mien breur es, dat he de earfenis met mij delen mot.'*
- ⇒ **09.30 uur: Eucharistieviering** met medewerking van het Pancratius vakantiekoor. De celebrant is pastoor A. Monnikhof; de lector is de heer H. Scholten; de acoliet is de heer J. Hofhuis; de koster is de heer J. Wetzelaer. Kleur: groen.
 - **Jaargedachtenis** van Herman Ottink; van Grada en Herman Laarveld – ten Thije; van Corrie Olthof – Lathouwers. ✓
 - **Gebedsintenties:** Rika Ottink – Middelhuis; Dinant Dijkhuis, Lies Dijkhuis – Op den Akker en hun overleden kinderen; Bernard en Truus Scholten; Fons en Thea Hammer; overleden ouders en Marijke Hammer; voor een samenleving van medemenselijkheid, solidariteit, verdraagzaamheid en vrede; de zieken mét hun naasten, de eenzamen en allen die onder zorgen gebukt gaan; voor acceptatie van de toekomst; alle gebeden die staan geschreven in het gastenboek van de Mariakapel. ✓
- ➔ **Na afloop** van deze viering is er gelegenheid om 'n kop koffie of thee te drinken in de Pancratiuszaal.

✓ **betekent:** deze jaargedachtenissen en gebedsintenties waren bekend op 13 juli.

VIERINGEN in de kapel van verzorgingshuis 'het Saalmerink'

- ▶ **Vrijdag 22 juli: 10.30 uur: Kerkdienst.** Voorganger: geen opgave ontvangen.
- ▶ **Zaterdag 30 juli: 17.30 uur: Communieviering.** Voorganger: mevrouw R. Snuverink ook Lansink.
Met medewerking van het Ouderenkoor.

VIERINGEN in de O.L.V. van Lourdeszaal

- ▶ **Woensdag 20 juli: 09.00 uur: Communieviering.** Voorganger: pastoraal werker F. de Heus.
- ▶ **Woensdag 27 juli: 09.00 uur: Eucharistieviering.** Celebrant: pastor W. Rekveld.

Organisatorische mededelingen

- 1. Voedselbank.** Vergeet u ook tijdens de zomermaanden de cliënten van de Voedselbank Enschede – Haaksbergen niet? U kunt de houdbare producten op de bank in de toreningang van de kerk of in de Maria-kapel leggen.
- 2. Bezichtiging St. Pancratiuskerk.** Zoals elk jaar gaan ook deze zomer de deuren van de monumentale St. Pancratiuskerk, buiten de tijden van de gebruikelijke vieringen, weer open voor rondleidingen. Tot en met eind september is de prachtige kerk elke dinsdag- en donderdagmiddag van 15.00 tot 17.00 uur geopend voor bezichtiging. De St. Pancratiuskerk is zeer rijk aan historie. Kom uzelf overtuigen van al het wetenswaardige, mooie en serene dat de St. Pancratiuskerk te bieden heeft. De toegang is uiteraard gratis.
- 3. Pancratiussecretariaat.** Het Pancratiussecretariaat is tot en met 28 augustus 2016 (week 34) alleen op dinsdag- en woensdagmorgen geopend van 09.00 tot 10.00 uur.

Wie doet mee met de musical: 'Het dagboek van Esther'?

'Het dagboek van Esther' vertelt één van de moedigste verhalen uit de wereldgeschiedenis, gezien vanuit de ogen van een burgermeisje dat koningin wordt. Door haar lef en liefde redt ze uiteindelijk haar volk van massamoord! Het is een verhaal dat vandaag de dag nog even aangrijpend en actueel is. 'Het dagboek van Esther' is een musical om nooit meer te vergeten!

Wie doet mee????

Het Regenboogkoor gaat in het voorjaar van 2017 deze musical (een verhaal met zang, dans en toneel, begeleid door een life-band) uitvoeren. Deelname aan deze musical is ook mogelijk voor basisschool-kinderen vanaf groep 4 die geen lid van het Regenboogkoor zijn.

In de loop van augustus 2016 wordt een avond georganiseerd voor belangstellende kinderen en hun ouders en tijdens die avond wordt verdere informatie gegeven.

Aanmelding voor deelname aan die musical en/of voor de informatie-avond kan via ttenhagen@gmail.com óf via elsharbers@live.nl

Fragment naar een gebed van Manu Verhulst, bron: 'Nieuwsbrief Diaconie Aartsbisdom Utrecht, 7/8 2016'

God, geef mij een hart dat vakantie kan nemen zoals U op zevende dag, toen alles weer goed was wat U had gemaakt. En of ik dan in een vliegtuig zal stappen of mijn fiets zal gebruiken, of ik de andere kant van de wereld of van mijn dorp zal zien, de kracht van mijn lichaam zal meten met de golven, of stil van mijn stoel naar het bed zal gaan: geef mij een hart dat vakantie zal nemen en dan is het feest al begonnen.

Op weg en onderweg, door Gerard Geurts; bron: 'Geestig, 05juli/augustus 2016'

De vakantie zit er aan te komen. Waar gaan we heen? Wat neem ik mee? Wat moet ik nog doen of laten doen? Of blijven we dit jaar thuis, nemen we gewoon vrij in ons eigen huis en staan we eens stil bij die plaatsen en mensen waar we dagelijks aan voorbij snellen?

Gerard Reve (Nederlands schrijver en dichter; 1923 – 2006) trok in zijn sterke jaren met enige regelmaat naar Frankrijk.

Hij ergerde zich aan de gebeden van mensen die voor ze op reis gaan, van alles aan God vragen: mooi weer, geen pech en vooral geen ongelukken. Zo iets vraag je niet, beweerde hij met grote stelligheid. Volgens hem is waarachtig geloof belangeloos en vraagt niets. Het beste wat je kunt doen is eerst gewoon je remmen, verlichting en oliepeil laten controleren en naar de weer- en verkeersberichten luisteren. Het kan toch niet overal mooi weer zijn; en dagelijks krijgen mensen pech en gebeuren er ongelukken.

Bidden. Een reisgebed. "Ik zal er zijn" is Zijn naam. Vanuit dat geloof schreef Gerard Reve een gebed voor ons allen die op weg gaan of onderweg zijn:

"God. Ik sta op het punt, op reis te gaan. Ik weet niet, of het misschien mijn laatste reis is. Ik wil U liefhebben. Ik hoop, dat ik onderweg niemand enig ongeluk of ander kwaad zal berokkenen. Ik wil proberen niet, of veel minder, te drinken. Ik sta voor U. Ik weet dat ik, of ik veilig zal aankomen, dan wel onderweg verwonding, ziekte of de dood zal vinden, altijd U toebehoor. Want in leven en sterven zijt Gij in mij en ben ik in U. Ik ga nu weg. Vaarwel, o God."

Bijbelse Opmerkelijkheden - 49 - HET PARADIJS VERLOREN - 2: Het besluit van de

hellevergadering; door Joop Walhain. (*'Bijbelse Opmerkelijkheden' is een rubriek met Bijbelfragmenten, die zelden of nooit in de liturgieën te horen zijn, maar wel mooi, raadselachtig of komisch.*)

Rond de Bijbelse verhalen is veel gefantaseerd... drieduizend jaar lang. In 1667 schreef de Engelsman John Milton een samenvattende thriller: Het Paradijs Verloren. Wat heeft Adam en Eva bezield in opstand te komen tegen hun Schepper?

Daar staan ze, de legioenen van gevallen engelen, hun huid en haar verschroeid tot zwart leer, hun donzen vleugels verworden tot uitgedroogde vlerken en ze slaan met hun speren op hun schilden, dat de diepten stomen en daveren. Satan heft zijn armen, het wordt stil en allen zien hoe uit vloeibare stromen lava, adamant en ijzer een paleis oprijst, een rokende veste. In de stilte nodigt Satan zijn aanvoerders uit te spreken over wat te doen en er ontstaat een pandemonium, een woedende woordenstrijd. De haat jegens God en zijn getrouwe engelen is zo groot dat velen onmiddellijk willen optrekken om de hemelpoort te rammen en bressen te slaan in Michaëls verdediging. Maar anderen stellen voor om eerst de hel en zijn boosaardige mogelijkheden te verkennen en dan met nieuw gesmede wapens en plannen onverhoeds God naar de keel te vliegen. Dan heft Satan weer zijn klauwen en bezweert de machteloosheid: 'Er is een oude voorspelling en een nieuw gerucht, dat dezer dagen ergens in het heelal een nieuwe blijde wereld, waarin een nieuw gelukkig geslacht, MENS genaamd, geschapen wordt. Die MENS schijnt gunsteling en evenbeeld te zijn van zijn Schepper, zijn kroon. Laten we die wereld zoeken en zien uit welke stof die MENS is gevormd en wat zijn gaven, krachten en zwakheden zijn. En laten we hem dan bederven en verleiden tot opstand. Dan zal God zijn schepping en zijn MENS moeten vervloeken en te niet doen, zoals hij dat ook met ons heeft gedaan.'

Beëlzebub vraagt wie die MENS zal gaan zoeken in de oneindigheid en onder de spiedende ogen van Michaël en zijn wachters. Dan rijst Satan in al zijn grootheid op en zegt: 'Ik zou jullie vorst niet zijn als ik niet zelf dat nieuwe schepsel vind.' Hij wiekt omhoog in stank en vuur. Daar vliegt de verdoemde heen... vol wraak en op een verdoemd uur. (einde boek 2)

Een patroonheilige voor de vakantie, door kardinaal W.J. Eijk; bron: 'Op Tocht, juni 2016'

In de meeste parochies wordt vlak vóór en tijdens deze maanden gebeden voor een behouden aankomst en een veilige thuiskomst voor mensen die op vakantie gaan of zijn. En we weten dat dat geen overbodig gebed is. Elk jaar weer vallen er de nodige slachtoffers bij verkeersongelukken en sportieve vakantie-activiteiten, zoals zwemmen, bergbeklimmen en noem maar op.

Katholieken hebben vanouds de heilige Christoffel als hun patroonheilige voor onderweg. Een patroonheilige is een heilige die als beschermheilige voor een kerkgebouw, een parochie, een stad, een land, een beroepsgroep of ook een individu wordt vereerd. Voor de vakantiegangers en mensen die op reis zijn, is dat dus de Christoffel. Een patroonheilige kunnen we vragen om voor ons te bidden dat God ons bescherming biedt. Hoe is Christoffel de patroonheilige voor de reizigers en vakantiegangers geworden? Hij was een martelaar die vermoedelijk leefde in de derde eeuw. Een legende over hem verhaalt hoe hij op een dag wegtrok uit zijn vaderland Kanaän. Hij wilde in dienst gaan bij de machtigste persoon op aarde. Zo hoopte hij op diens slippen ook carrière te kunnen maken. Dat is – denk ik – uiterst herkenbaar onder mensen. Christoffel dacht aanvankelijk dat de koning wel de machtigste man moest zijn en ging dan ook bij hem in dienst. Na een poosje ontdekte hij echter dat die koning bang was voor iemand anders, de duivel. Dan moest de duivel wel machtiger zijn dan de koning. Dus ging Christoffel bij de duivel in dienst. Maar een tijdje later ontdekte Christoffel dat de duivel op zijn beurt weer bang was voor iemand anders, een zekere Jezus Christus, van wie werd gezegd dat Hij aan een kruis was gestorven. Ja, dan moest Jezus toch weer machtiger zijn dan de duivel. Maar hoe kon hij nu bij Jezus in dienst komen?

Een kluizenaar gaf hem goede raad: "Daarginds is een diepe rivier. De meeste mensen kunnen die niet doorwaden, wanneer ze naar de andere kant willen gaan. Maar jij, Christoffel, bent zo groot en sterk, jij kunt mensen op je schouders nemen en zo helpen om veilig aan de andere kant van de rivier te komen. Op die manier ben je bij Jezus in dienst." Christoffel volgde dat advies op. Toen hij dat enige tijd gedaan had, werd er 's nachts aan zijn deur geklopt. Tot zijn grote verbazing stond daar voor zijn huis een klein knulletje, dat hem verzocht om hem naar de andere oever van de rivier te dragen. Dat leek Christoffel een makkie. Maar viel dat effetje vies tegen. Naarmate Christoffel verder waadde door het water leek dat jongetje steeds zwaarder te wegen. Op een gegeven moment leek het Christoffel wel of hij een groot stuk lood op zijn schouders torste. Met moeite bereikte hij de andere kant van de rivier, zette het ventje met een zucht van verlichting op de

grond en keek het vol verwondering aan. Toen maakte het ventje zich bekend: "Christoffel, je hebt mij, Christus Zelf gedragen."

Vanwege deze legende is Christoffel gekozen als patroonheilige voor reizigers en vakantiegangers. De legende bevat ook een diepere boodschap voor allen die bij Jezus in dienst willen treden. "Al wat ge gedaan hebt voor een van dezer geringste van mijn broeders, hebt ge voor mij gedaan"(Mat. 25, 40). Jezus identificeert zich met medemensen in nood. Door om te kijken in liefdevolle zorg naar onze medemens, vooral die in nood verkeert, zijn we bij Jezus in dienst. Dat het jongetje op de schouders van Christoffel zwaar weegt, wil zeggen dat het ons veel kost om bij Jezus in dienst te zijn. Dat heeft Christoffel zelf ook ondervonden, want hij verloor omwille van zijn geloof in Jezus als martelaar zijn leven. We kunnen dan ook niet vaak genoeg deelnemen aan de Eucharistie, het sacrament van eenheid en liefde, waarin de Heer onze voeding is en waardoor we zelf Christusdragers worden. De Eucharistie is voor ons tegelijkertijd de grootste gave en de grootste opgave.

Liever te veel vertrouwen dan te veel wantrouwen, door Guido Dierickx SJ; bron: 'igniswegmagazine.nl'

Ik heb in de loop van de jaren vele sleutels vergaard. Ik ontdek dat de nieuwere steeds meer ingewikkeld zijn dan de oudere. En natuurlijk heb ik ook steeds meer sleutels nodig. Er worden nu eenmaal steeds meer sloten aangebracht in steeds meer deuren. Dat is nodig voor de veiligheid. Vroeger was de binnentuin van de campus naast mijn huis zo goed als een publiek park. Nu wordt het al vroeg afgesloten. Want wie weet, allicht zijn er onder de bezoekers heel wat dieven die het op onze laptops en onze beamers gemunt hebben. En zo gaat het er ook aan toe in de grote wereld. Om ons veilig te voelen moeten we een steeds hogere prijs betalen. De tijd toen je op een vliegtuig kon stappen zoals op de bus komt nooit meer terug. Nu moet je vingerafdrukken laten maken en de iris van je ogen laten scannen vooraleer je over de grens mag. Zullen we dat ooit normaal vinden? Nee, het versterkt de indruk dat we niet veilig zijn en dat we onze medemensen niet kunnen vertrouwen. Dat wij ze zelfs moeten wantrouwen totdat het tegendeel bewezen is. "U hebt uw koffers toch niet binnen het bereik van iemand anders gelaten, mijnheer?"

Het wantrouwen lijkt bezig aan een niet te stuiten opmars. We krijgen steeds meer te maken met vreemden en de onzekerheid die daarmee gepaard gaat, verzuurt maar al te gemakkelijk tot wantrouwen. Politieke gezagdragers worden in onze jaren steeds meer in verdenking gesteld. We merken het aan de opkomst van Donald Trump in de VS, van het Front National en Le Pen in Frankrijk en ook van Nigel Farage en de Brexiters in het Verenigd Koninkrijk. Allemaal protesten tegen het (echte of vermeende) wanbeleid en tegen de (echte of vermeende) zelfgenoegzaamheid van de politieke elites. Een protest dat niet langer op zich kon laten wachten, een doorbraak van duidelijkheid bij de burgers, zo zeggen sommigen. Inderdaad zijn er gebeurtenissen die het wantrouwen tegen de politieke elites kunnen voeden. Als er in ons land een bank over kop gaat en als dan blijkt dat een klikje van politici zich met behulp van die bank verrijkt hebben ten koste van de beleggers, dan is dat koren op de molen van degenen die het al lang wisten: macht corrupteert. Als de schuld bij het politieke personeel ligt zou het, om het wantrouwen te bestrijden, volstaan de bedorven politieke elite regelmatig te vervangen door nieuwe, onbedorven politici. Door nieuwkomers zoals Trump, Le Pen, Boris Johnson en dergelijke meer. Maar zo simpel is het niet. Het is te vrezen dat aan de oorsprong van dit politieke (verticale) wantrouwen een dieper wantrouwen ligt: het (horizontale) wantrouwen tussen de burgers onderling. Dat horizontale wantrouwen komt soms tot uitbarsting in een wantrouwen tegen de mensen die gezag hebben gekregen en die de dingen hebben laten gebeuren of doen gebeuren.

Wat is daaraan te doen? Ons terugtrekken in een kleine, veilige beslotenheid van bekenden, van 'volksgenoten'? Dat is een natuurlijke verleiding waaraan de populistten maar al te graag zouden toegeven. Of moeten we elkaar beter informeren over onszelf en over anderen? Beter informatie is inderdaad een goed wapen tegen wantrouwen. Totdat de informatie te overvloedig wordt en verwarring scheidt. Dan worden zelfs de 'deskundigen' in verdenking gesteld, zoals tijdens de debatten om de Brexit duidelijk werd in vele lezersbrieven aan de Engelse kranten. Of moeten wij ons, als christenen, herinneren dat ons geloof vooreerst een vertrouwen inhoudt, een vertrouwen in God en ook in de kinderen van God. Zo lopen wij natuurlijk het risico ons vertrouwen beschaamd te zien. Maar beter het risico lopen van een te groot vertrouwen dan van een te groot wantrouwen. Want een te groot wantrouwen is voor een samenleving zoals een kanker voor het menselijk lichaam. Nee, de populistische ideologieën gaan slecht samen met het christelijk geloof.

Uit **'Carmina Gadelica'**, - uitgave: 1900 - door verzamelaar en redacteur Alexander Charnichael

Laat er leven zijn in mijn woorden, laat wat ik zeg ertoe doen, geef me kleur op mijn gezicht, zegen de weg die ik ga. Moge de liefde die Jezus Christus schenkt ieder hart voor mij doen openstaan. Moge de liefde die Jezus Christus schenkt mij doen openstaan voor iedereen.

Als ik door de bossen trek, als ik door bergen ga, als ik valleien doorkruis, woest en ver, laat Maria, de witte schone, me dan steunen, laat herder Jezus mijn bescherming zijn.

Boekelo Buurse Haaksbergen

Voor Pancratiuscontact nr. 380 kunt ook ù tot dinsdag 26 juli kopij in de brievenbus van het Pancratiussecretariële Steunpunt (Markt 20) doen óf dinsdag t/m donderdag tussen 09.00 en 10.00 uur [gedurende het spreekuur - ook bedoeld voor het opgeven van gebedsintenties] afgeven op het Pancratiussecretariaat, eveneens Markt 20 in Haaksbergen. Telefoon: 053 - 572 13 53.
E-mailadres van het secretariaat van de St Pancratiuskerk: pancratius@franciscusparochie.nl
Website van de parochie St. Franciscus van Assisië / Boekelo - Buurse - Haaksbergen: www.franciscusparochie.nl